

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJETIES!

LENINA KĀRROGS

LATVIJAS KOMUNISTIKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPS

1950. GADA 29. MARTA

Nr. 149 (5688)

17.

DECEMBERIS

CETURTDIENA,

1987. GADS

Maksā 3 kap.

Tikšanās ar ministra vietnieku

● Vienotajā politdienā, kas notika 8. decembrī, Preiļu 21. pārvietojamā mehanizētā kolonnā viesojās republikas meliorācijas un ūdenssaimniecības ministra vietnieks ILLARIENS KABLĀNOVS.

Viņš nolasīja referātu «Padomju Latvija PSRS tautu brālīgajā saimē», pēc tam sīkāk informēja par mūsu republikas darba atzīmējumiem, kā arī melioratoru darba kollektīvu veikumiem pēdējos gados. Tika apzināti sasniegumi, vienlaikus nenoklusējot trūkumus un rūpes.

Ministra vietnieks uzsvēra, ka atlikušās nedēļas jādara viiss iespējamais, lai izpildītu šī gada plāna uzdevumus. Protī, nākamais gads jāsāk bez parādiem, ar stingru pamatu zem kājām.

Si tikšanās izvērtās dzīvā sarunā un vērtīgā domu apmaiņā par melioratorus

interesējošiem jautājumiem. Strādājošie uzsvēra, ka ministrijas darbiniekiem pirmām kārtām jāgādā, lai melioratori saņemtu pietiekamā daudzumā labas kvalitātes tehniku, lai būtiski uzlabotos apgāde ar rezerves daļām.

Tika izsacīts ierosinājums vairāk rīkot seminārus par pašfinansēšanas jautājumiem, kas tagad ir joti svarīgi, tāpat arī par dažādām progresīvām darba organizācijas formām.

R. LAZDĀNE,

Preiļu 21. pārvietojamās mehanizētās kolonnas partijas biroja sekretāre

● Agrorūpnieciskais komplekss: intensīvā tehnoloģija

LŪK, pavisam parasts apgalvojums — galvenais augstas ražas priekšnoteikums ir auglīga augsne, ko nosaka trūdvielu saturs. Republikas labāko saimniecību pieredze liecina, ka labas augsnes un smagas vārpas iegūtas, gadu no gada vidēji tūrumos izvedot vismaz 20 tonnas organiskā mēslojuma uz hektāru. Pašlaik galvenais organisko mēslu veids republikā ir kūtsmēli. Tomēr skaidrs, ka lopkopība pat pie labākās gribas nespēj laukiem saražot tik daudz kūtsmēlu, lai pilnīgi apmierinātu vajadzības. Vēl jo vairāk tāpēc, ka arvien lielāka uzmanība tiek veltīta lauksaimniecisko kultūru audzēšanai pēc intensīvajām tehnoloģijām, kas prasa daudz vairāk organikas.

Kā ir mūsu rajonā? Trūdvielu daudzums augsnē ar katru gadu samazinās. Tas nozīmē, ka nepietiekami tiek regulēts mitruma un gaisa režīms, pasliktinās augsnes struktūra, arī minerālmēsli tādā augsnē nedod vajadzīgo efektu. Skaidrs, ka turpmāk šāda situācija nav pieļaujama. Paredzēts, ka līdz šīs piecgades beigām — vienam arānzemēs hektāram jādod vismaz piecpadsmit tonnas organiskā mēslojuma tagadējo divpadsmit tonnu vietā. Tāds ir minimālais uzdevums. Izmantojot kultūru audzēšanā intensīvās tehnoloģijas, kāram hektāram jau tagad vajadzīgas 25 — 30 tonnas organiskā mēslojuma (rajonā tādu līmeni cer sasniedzēt ap gadsimta mijū). Starp citu, ziemājus intensīvi audzēt ir vērts tikai tur, kur hektārs sanēmis 50 — 60 tonnas kūtsmēslu.

Ikiens "no mums" ir redzējis un ar savu personīgo degunu saodis, kā smako ceļš, pa kuru no fermām ik dienas izbrauc traktoru piekabes ar šķidru mēslu putrinu un pa dangām aizkrātās līdz vietai, kuru nosacīti var dēvēt par organiskā mēslojuma krātuvi. Bet labi vēl, ka mēslus vispār izved. Citur tie, izšķūrēti no fermas, pa grāvjiem, pa nogāzītēm aizplūst projām, veido ap lopkopības objektiem purvājus, kur govis liežu laikā brien pa zampu līdz tesmeniem, kur tēli drīzāk atgādina eiles radījumus, nekā kultūrālus lopinu.

Tā aiziet postā liela bagātība. Nav taču nekāds prāta darbs organiku, kuras sastāvā tikai divdesmit procenti sausnas, vest un liet uz laukā vai arī laut tai aizplūst. Līdzīgi ir arī ar vircu un atritumiem no cūku fermām. Savās pie mājas saimniecībās laucinieki lieliski zina, ko darīt līdzīgās situācijās. Skidrais mēslojums tiek saliņi komposta kaudzēs, kūdrā, kas tādā veidā tiek iedzīvināta un pārvēršas par lielisku mēsloju mu laukiem.

musi vienīgi Jaunaglonas 58. profesionālā tehniska vidusskola. Ir noruna ar skolas administrāciju, ka ekskavatoru varēs izmantot arī kolhozi un padomju saimniecības. Soziem to varētu darīt Rušonas padomju saimniecība, kur purvs jau nosusināts un sagatavots ieguvei. Atliek tikai strādāt.

Milzīgas kūdras iegūlas ir «Zaķišu» purvā kolhozā «Vārkava». Arī tur veikti nosusināšanas darbi, novākts apaugums. Sākusies ziema. Tāpēc speciālisti iesaka nekavējoties pagaidām nav skaidrs, kas būs finansētājs. Liekas naudas nav ne saimniecībai, ne «Agrokīmijai». Tieši tāpēc nevar noslēgt līgumu ar 21. pārvietojamo mehanizēto kolonnu, lai sāktu lauku ierīkošanu.

Bet mēslojuma iegūlas Stusta ezerā ir patiešām milzīgas. Zondēšana pierādīja, ka sapropela slānis sasniedz sešus metrus. Bagāts ir arī Bleidu ezers kolhozā «Vārkava», kā arī Dovales ezers.

Pēc priedzēs sapropela ieguvē rajona agrorūpnieciskās apvienības speciālisti bija Baltkrievijas PSR. Iegūtās atzinības — kaimiņi prot strādāt joti efektīvi. Mēslojuma ieguve pilnībā uzticēta «Agrokīmijai».

Tādi ir svarīgākie uzdevumi augsnēs auglības uzlabošanā. Tiesa, pagaidām tā ir perspektīva. Lai tā kļūtu realitāte, jāsāk ar minimūmu — jāievieš kārtība kūtsmēlu uzkrāšanā pie lopkopības objektiem. Pašlaik krātuves lieklākajā daļā saimniecību neatbilst tehnoloģijas prasībām — tas visbiežāk ir vienkāršs asfaltēts laukums. Saimniecībā kārtā jāceļ kapitālas krātuves — ar trim sienām un vismaz 70 centimetrus padziļinājumam. Tur var uzkrāt pat vairāk nekā 1 000 tonnas mēslojuma. Jāgādā, lai sajaukšana un iekraušana varētu notikt mehanizēti.

L. STRODE

Pārskats

par organiskā mēslojuma iestādi rajona saimniecības (pēc RARA dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Iestādītais mēslojums tonni	uzņemtības tonni	Īpilne procentos
Leņina	45,6	99	
«Sark. ausma»	34,1	106	
Dzeržinska	21,4	102	
«Vārkava»	36,3	93	
«Dubna»	32,0	67	
K. Marks	32,2	100	
«Kr. Oktjabr»	90,0	100	
Suvorova	21,0	95	
Raina	32,8	103	
«Nākotne»	32,7	90	
«Zelta vārpa»	35,3	110	
«Rīts»	31,1	111	
Oškalna	42,1	69	
«Dzintars»	38,5	71	
Kirova	36,6	108	
M. Gorkija	41,7	102	
«Sīlukalns»	28,0	88	
Aglonas p. s.	42,0	68	
Rudzātu p. s.	47,8	82	
Rušonas p. s.	24,0	83	
RAJONĀ	750,3	90	

Medaļas veferāniem

Ar Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidiu dekrētu ar medaļu «Darba veterāns» apbalvoti:

● LENINA KOLHOZĀ — kolhoznieki Andrejs Andrejevs, Stanislavs Anspoks, Anna Buka, Genovefa Vaivode, Emīlija Vaivode, Jānis Vilcāns, Romualds Znatiņš, Pāvels Ivanovs, Feofanija Ivanova, Pēteris Kivlinieks, Trifena Lavrenova, Paulīna Mavreniece, Anna Pastare, Jāzeps Patašniks, Alberts Paunīšs, Fjodors Petrows, Monika Plociņa, Andrejs Saulīts, Anna Seile, Francis Sondors, Veronika Upīniece, Kazimirs Upīleks, Jekaterina Fedotova, Francis Caune, Roberts Šepsts;

● KOLHOZĀ «SARKANA AUSMA» — kolhoznieki Eduards Afanasjevs, Ernests Bērziņš, Marija Brinķe, Praskovja Varlamova, Pēteris Vilums, Tekla Zalāne, Matvejs Ivanovs, Antons Kļavinskis, Veneranda Madelāne, Pēteris Mozuļičiks, Jānis Antonijs d. Pastars, Jāzeps Pastars, Jānis Nikodemus d. Pastars, Anna Pastare, Monika Plivde, Andrejs Pudulis, Jāzeps Romanovskis, Jānis Romanovskis, Veronika Romanovska, Veneranda Romanovska, Anna Skutele, Veneranda Usāne-Erte.

● LIVANU BŪVMATERIĀLU UN KONSTRUKCIJU KOMBINĀTA — strādnieki Emīlija Alaverdjana, Genovefa Bucina, Mihails Golubevs, Tekla Gulbinska, Aleksandrs Dobriņš, Jefimija Karpova, Jānis Keišs, Gunārs Ketis, Vladimirs Kirikovs, Levs Korsaks, Aleksejs Losevs, Jānis Mucenieks, Nikolajs Ostaņins, Jāzeps Rusiņš, Alberts Trakša, Šoferi Pēteris Birzāks, Viktors Kokins, operators Anatolijs Jaškins, noliktavas vadītāja Antoina Ratkeviča, vecākais meistars Gunārs Lerhis, dispečere Jevgēnija Korpijenko, nodalas vadītāja Kira Gedusa, ekonomiste Marija Briede, inženiere Manēfa Osipova, vecākā inženiere Ludmila Andrianova;

● RAJONA AGRORŪPNIECISKĀJĀ APVIENĪBĀ — specializētās pārvietojamās mehanizētās kolonnas priekšnieks Mihails Garšeneks;

● DAUGAVPILS STARPRAJONU KURINĀMĀ BĀZE — vecākā noliktavas pārzīne Bronislava Mūrniece.

● Latvijas KP rajona komitejas plēnumu gaidot

● Padomju celtniecība

Pārkārtošanās un rajona komitejas aparāts

Partijas rajona komitejas birojs un laikraksta «Leņina Karogs» redakcija aptaujāja rajona komitejas locekļus un locekļu kandidātus, revizijas komisijas locekļus un partijas pirmorganizāciju sekretārus, lai uzzinātu viņu domas par partijas rajona komitejas aparāta darba stila un metožu pārkārtošanu.

Pārkārtošanās gaitu daudzējādā ziņā nosaka partijas rajona organizācijas vēlētā orgāna un partijas komitejas aparāta saskaņots darbs. Tika kopejām pūlēm iespējams nodrošināt pārkārtošanās vadību rajonā plenācīgā līmenī. Iki viena partijas lēmuma ištešana lielā mērā ir atkarīga tieši no rajona komitejas aparāta organizatoriskā darba un kontroles, no rūpēm par kadru izvēli, izvietošanu un audzināšanu.

Kā partijas rajona komitejas aparāta darba stila un metožu pārkārtošanu vērtē Preiļu rajona partijas organizācijas vēlēto orgānu komunisti?

Uzreiz piebildīšu, ka vairākums aptaujāto atzīna, ka partijas komitejas aparāta darbības pārkārtošanās jau lezīmējusies vairākos virzienos. Gandrīz visi aptaujas dalībnieki, kuri aizpildīja anketu, konstatēja, ka partijas darbinieki daudz lielāku uzmanību sākuši veltīt uzņēmušu, organizāciju un saimniecību ekonomikas attīstības kardināliem jautājumiem.

Nesauboties var apgalvot arī to, ka gan partijas rajona komitejas instruktori, gan nodaļu vadītāji un sekretāri tagad daudz biežāk apmeklē darba kolektīvus. To apliecinā apmēram 80 procenti aptaujāto. Viņi vienbalīgi atzīst arī to, ka rajona komiteja pieprasī ievērojami mažāk informāciju no vietām un nepiesūta partijas pirmorganizācijām vairs tik daudz dokumentu kā agrāk. Tātad dokumentu apgrozība ir sašaurinājusies.

Tādējādi var secināt, ka partijas rajona komitejas aparāts galveno uzmanību veltī ne vairs informācijas vākšanai, bet gan darbam kolektīvos. Tādēļ pašsaprotama un dabiska ir nepieciešamība atteikties no novēcojušā darbības stila un metodēm, pārkārtot cilvēku apziņu. Vai visiem un vienmēr tās izdodas? Protams, nē. Un — val mums vispār ir tiesības prasīt tūlītējus panākumus. Ja šis process ir ilgs un sarežģīts?

Skriet, sasniegto visobjektīvāk novērtēt jaus šāds fakti: gandrīz puse no aptaujātā partijas aktī-

jumu sagatavotības līmeni. Un tikai viena trešdaļa no viņiem vērtē partijas rajona komitejas nodaļu darbu pozitīvi.

Aptaujātie iesaka detalizētāk iepazīties ar jautājumiem, kuri iesniedzami izskatīšanai vēlēta-

Aptaujas rezultāti

va uzskata, ka rajona komitejas aparāts pienācīgi nerūpējas par sociālās sfēras attīstību. To īpaši uzsvēr Līvānu pilsētas darba kolektīvu pārstāvji. Acīmredzot, interese par plānu un sociālistisko saistību izpildi lielākā mērā jāsabalsans ar rūpēm par dzīvokļu un pārtikas problēmu, medicīniskās apkalošanas, tirdzniecības un sadzīves pakalpojumu sfēras attīstības jautājumu risināšanu.

Tikties ar darba kolektīviem — tas vēl nenozīmē iemācīties uzreiz analizēt visu, kas notiek apkārt. Vienu trešdaļu aptaujāto apšauba rajona komitejas instruktorku sastāvu un nodaļu vadītāju darbību, analizējot partijas organizāciju darba stilu un metodes. Anketās vini ieteic sniegt daudz lielāku praktisku palīdzību jaunievēlētajiem sekretāriem, izbraucot uz vietām, lielāku uzmanību veltīt kadru rezervē, sapulcēs apspriežamo jautājumu iepriekšējai sagatavošanai.

Vairums aptaujāto uzskata, ka rajona komitejas aparāts alsvien vairāk cēnšas nodrošināt ledarību pieņemto lēmumu izpildes kontroli.

Tomēr atsevišķas anketās atzīmē, ka nejūt rajona komitejas išteoto kadru politiku atzīst par pareizu. Tomēr aptuveni 40 procenti no visiem aptaujātajiem ir vai nu citādās domās, vai arī nevēlas atbildēt uz šo jautājumu. Atsevišķas anketās lasāmi ieteikumi retāk mainīt kadrus, vairāk nodarboties ar to audzināšanu. Tājās norādīts, ka joprojām ir trūkumi darbā ar rezervē esošajiem kadriem.

Tas, cik kvalitatīvi sagatavoti partijas rajona komitejas plēnumos un biroja sēdēs apspriežamie jautājumi, daudzējādā ziņā atkarīgs no rajona komitejas nodaļu darbiniekiem. Jo tieši partijas komitejei nodalās nosaka komisiju sastāvu, izlej, kuru no vēlēto orgānu loceklēm un speciālistiem iesaistīt šajā darbā.

Anketēšana parādīja, ka vairums aptaujāto neleņem skaidru nostāju, vērtējot plēnumos un biroja sēdēs apspriežamo jautājumu.

jiem partijas orgāniem, alcina iesaistīt šajā darbā biroja loceklus, izskatīt biroja sēdēs reāli risināmas problēmas, drosmīgāk atklāt trūkumus un atklāti runāt par vājināgajiem.

Daļa rajona komitejas loceklu uzskata, ka praksē būtu lieviesama plēnumā izskatāmo jautājumu iepriekšēja apspriešana vietējā presē. Atsevišķās anketās norādīts, ka plēnumos vajadzētu sīkāk informēt par agrāk pieņemto lēmumu izpildi. Aptaujātie uzskata, ka pieņemtie lēmumi ne vienmēr formulēti pietiekami konkrēti. Viņi ieteic referētās ne tikai kritizēt, bet arī noteikt jautājumu risināšanas konkrētos virzienus.

Kadru izvēle, izvietošana un audzināšana — partijas rajona komitejas nodaļu un tās sekretāru pamatuzdevums. Jo vienīgi pareizi izprotot kadru politiku, partijas komitejas var piedalīties saimniecisko un sociālo problēmu risināšanā, organizēt pieņemto lēmumu izpildi.

Jāatzīmē, ka vairāk nekā puise aptaujāto partijas rajona komitejas išteoto kadru politiku atzīst par pareizu. Tomēr aptuveni 40 procenti no visiem aptaujātajiem ir vai nu citādās domās, vai arī nevēlas atbildēt uz šo jautājumu. Atsevišķas anketās lasāmi ieteikumi retāk mainīt kadrus, vairāk nodarboties ar to audzināšanu. Tājās norādīts, ka joprojām ir trūkumi darbā ar rezervē esošajiem kadriem.

Partijas rajona komitejas aparāts pateicas visiem, kuri piedalījās aptaujā un vērtēja tā lomu rajonā notiekošajā pārkārtošanās procesā. Visi priekšlikumi, norādījumi un kritiskās piezīmes tiks atspoguļotas gaidāmā partijas rajona komitejas plēnuma materiālos un izmantotas turpmākajā darbā.

V. NAGLINSKA,
Latvijas KP rajona komitejas organizatoriskā darba nodaļas vadītāja

Saruna ar vēlētājiem

Pēdējā laikā rajonā biežāk organizē atbildīgo darbinieku tikšanās ar darba kolektīviem: gan «Atklātās vēstules stundas», gan partijas, padomju, arodbiedrību un komjaunatnes orgānu pārskatus. Nesen notika rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas darbinieku tikšanās ar divu saimniecību — «Sīlukalns» un M. Gorkija kolhoza darba kolektīviem, kuras gaitā viņi zinoja par savu darbu 1987. gadā.

Sajā pasākumā piedalījās rajona izpildkomitejas priekšsēdētājs J. Vucēns un viņa vietnieki V. Korotkovs, M. Mihailovs, J. Desainis un J. Kokors. Tikšanās laikā starp tās dalībniekiem izvērās dzīva domu apmaiņa. Viņi runāja par lauksaimniecības radošanas tālāko attīstību pašfinansēšanas un saimniecīšķa aprēķina apstākļos, par kolhoza «Sīlukalns» un M. Gorkija kolhoza tehnisko nodrošināšanu, par sadzīves pakaipojumu kvalitatīvāku sniegšanu Upenieku un Galēnu ciemu iedzīvotājiem, par sociālo, kultūras un sadzīves objektu celtniecību.

Runājot šajos darba kolektīvos, rajona izpildkomitejas plānu komisijas priekšsēdētājs J. Kokors vērsa uzmanību uz to, ka pēdējā laikā lauku iedzīvotāji maz rūpējas par individuālās lopkopības attīstību. Daudzās laukus sētās netur govīs, bet pieci cilveki iegādājas veikalā. Jāpiebilst, ka «piemēru» šajā ziņā rādījusi tāda ekonomiski spēcīga saimniecība kā kolhozs «Krasnij Oktjabrj». Vērtējot pēdējos gados gūtos rezultātus. J. Kokors atzīmēja, ka rajona individuālais sektors vidēji ik dienas zaudē vienu slaučamu govi. Kā aizskērso celu ūsi negatīvajai tendencijai?

Apspriežot pasākumus, kas veicināti, lai normalizētu stāvokli, tikšanās dalībnieki atzīna, ka saimniecība vadītājiem nepieciešams pastāvīgi rūpēties par individuālo palīgsaimniecību attīstību. Protī, atbalstīt kolhozniekus sienas sagādē, kombinētās lopbarības iegādē, nodrošināt viņu lopus ar ganībām utt. So dien galvenais uzdevums ir panākt, lai lauku iedzīvotāji nodrošinātu sevi ar pienu un galu. Lai viņi nebrauktu uz pilsētu pēc kāpōstiem vai kartupeļiem.

Visus teinteresēja arī saruna par skolu reformas realizāciju. Uz šo sarunu klātesošas mudināja rajona izpildkomitejas vietnieks M. Mihailovs. Viņš uzsvēra, ka panākumus skolu darba elektivitātes paaugstināšanā nosaka gan nodrošinātā ar skolotāju kadriem, gan materiāli tehniskās bāzes stāvoklis, gan uzmanība, kādu šim darbam velta ne tikai pedagogu kolektīvi, bet arī saimniecību un sabiedrisko organizāciju vadītāji. Ipašas pūles jāveltī mācību kvalitātei, internacionālajai un patriotiskajai audzināšanai.

Pilnībā piekrītu domai, ka panākumi skolotāju darbā atkarīgi no tā, kā par viņiem rūpējas kolhozu un sovhozu vadītāji. — teica Sīlukalna astongadīgās skolas direktore Agnese Gabrāne. — dzīvokļu apstākļi ir daudz sliktāki. Skolā strādā 16 pedagogi, viņu rūpju lokā ir vairāk nekā simts audzēknē, to mērā skolotāju dzīves apstākļi šeit nevienam īpaši nerūp. Bet arī viņi taču grib dzīvot strādāt tāpat kā visi — jau tādiem, nevis tālāk nākotnē.

Galēnu astongadīgās skolas direktore A. Gabrāne jau ne vienīgi pārēja apstākļos, bet pieciem dzīvokļos iegādājas veikalā. Jāatzīmē, ka rajona individuālais sektors vidēji ik dienas zaudē vienu slaučamu govi. Kā aizskērso celu ūsi negatīvajai tendencijai?

Apstākļos, kā vairāk nekā simts audzēknē, to mērā skolotāju dzīves apstākļi ir daudz sliktāki. Skolā strādā 16 pedagogi, viņu rūpju lokā ir vairāk nekā simts audzēknē, to mērā skolotāju dzīves apstākļi šeit nevienam īpaši nerūp. Bet arī viņi taču grib dzīvot strādāt tāpat kā visi — jau tādiem, nevis tālāk nākotnē.

Zālē sēdošie tikšanās dalībnieki uzdeva daudz jautājumu. To vienību bija arī kolhoza priekšsēdētājs P. Driksna, Upenieku un Galēnu ciemu izpildkomiteju priekšsēdētāji — J. Lelcis un L. Saleniece, kā arī daudzi citi.

Viņus interesēja, kad atklās autobusu satiksmi, kā uzlabosties iedzīvotāju medicīniskā apkalošana, kultūras dzīve. Notika arī nozīmīga saruna par ciemu Tautas deputātu padomju darbības uzturēšanu, par to lomas paaugstināšanā pārkārtošanās un pātrinājumā uzdevumu risināšanā.

Uz tikšanās dalībnieku jautājumiem atbildēja arī rajona galvenais ārsts Z. Paškevičs, rajona izglītības nodalās vadītājs J. Lazdiņš. Preiļu iekšķietu daļas priekšnieks I. Bekešs un citi.

Pēc šīs tikšanās skatījums uz daudzziņiem uzdevumiem kļuvis reālāks. Tagad jākeras pie to praktiskas realizēšanas.

Z. BURIJS

● ATTELA: Inese Grigule un Valsts bankas nodalas darbīniecības Raisa Poļakova apgūst metodiku, kas nepieciešama darbā ar «Robotroniem».

J. SALNAVIESA foto

● ATTELA: Inese Grigule un Valsts bankas nodalas darbīniecības Raisa Poļakova apgūst metodiku, kas nepieciešama darbā ar «Robotroniem».

J. LIVDĀNS,
Valsts bankas Preiļu nodaļas pārvaldnietis

● ATTELA: rajona izpildkomitejas darbinieku tikšanās laikā ar kolhoza «Sīlukalns» un M. Gorkija kolhoza lauđām.

J. SILICKA foto

● Pārkārtošanās: tikumiskie aspekti

PĀRVAREJUSI sākotnējo apjukumu, klātesošie ierosīja balsot. Domas dalījās jaūtajumā, kurš tika izvirzīts laikam jau pirmoreiz visā uzņēmuma pastāvēšanas vēsturē: val atļaut kieģeļu apdedzinātājam Viktoram Protasovam izmantot līdzatnēsto magnetofonu? Atļāva. Tiesa, ar norunu, ka ierakstam nebūs nekāda juridiskā spēka.

Par magnetofonu nōbalsoja lielākais vairākums sapulces dalīnieku. Tātad tas nozīmē, ka gandrīz visi Livānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta kieģeļu ceha strādnieki atbalsta savu darbabiedru viedokli. Bet magnetofona īpašnieks sapulcei teica, lūk, ko:

— Magnetofonu es nēmu līdzī divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, nereti gadās tā, ka sapulces protokolus pie mums vēlāk «izredzē». Otrkārt, ceha administrācijai ir nelāgs paradums «aizmirst» savus solijumus.

Nenoliedzot, ka strādnieka viendoklis zināmā mērā, bez šaubām, ir subjektīvs, tomēr jāatzīst, ka visa šīs neparastās un problemātiskās sapulces gaite parādīja: nelielais incidents būtībā, kā mēdz teikt, ir tikai vēl ziedīji...

Pasekosim sapulces norisei. Nelielā telpa — kieģeļu ceha sarkanais stūris — cilvēku pārpildīta. Grūti pat elpot. Un nereti tāpēc, ka šeit ir smacīgi. Sapulcē izskatāmie dienaskārtības jautājumi liek klātesošajiem klausīties ar alzturētu elpu. Komūnāta lielākās ražotnes kolektīvam jānoklausa sava vadītāja S. Laužela pārskats par vadības stilu un metodēm. Jānoklausa un jāzilem: vai Stanislavus Lauželis var būt par ceha priekšnieku. Jo nesen notikušais vērtējums kā ārkārtējs gadījums.

Pašā spraigākajā darba dienas laikā strādājošie pamanija, ka S. Lauželis ir lereibis. Kombināta jaunais direktors V. Silovs (tiesīs todien viņš pirmo reizi pildīja direktora plenākumus) ilgi nepratoja. Pārkāpumam sekoja stingrais rājens (1987. gada 13. novembra pavēle Nr. 3000K) un aizliegums izmaksāt vainīgajam jebkādas piemaksas. Bez tam, nemot vērā S. Laužela dienesta stāvokli, kā arī citus apstākļus, tika ierosināts aprobisēt viņa rīcību kolektīva sapulcē.

● No telefonsarunas ar kombināta bijušo direktoru V. VEIDI: «Lauželis kieģeļu ceha attīstības labā darījīs tik daudz, cik nav spējis paveikt neviens no viņa priekšgājējiem.»

No S. LAUŽELA teiktā ceha kolektīva sapulcē: «Cehs apguvis projektā paredzēto jaudu, ievērojami samazinājušies tehnoloģiskie zudumi, uzsākta augstas kvalitātes markas «100% kieģeļu ražošana, pilnība neverstas leķartu dīkstāves, noteik darba vietu racionalizācija, vairāk nekā puse no ceha strādājošajiem ir komunistiskā darba trieciennieki.»

Iebilst nav pamata. Septīnos darba gados S. Lauželis paveicis tiesīšām daudz. Un neviens arī necenšas noliegt šos viņa nopēlnus. Jo sevišķi vēl, ja nem vērā kombināta kieģeļu ceha strādājošo kontingenti — šo kolektīvu vadīt nav nemaz tik viegli.

Sodien neviens vairs konkrēti nevar pateikt, kad tas īsti sākās. Laikam jau tad, kad ceha priekšnieks pārstāja rēķināties ar citu cilvēku domām, nemēģināja iedzīlināties viņu rūpēs. Vārdus sakot, pazaudejā tās īpašības, bez kurām mūsdieni vadītājs nav iedomājams.

● No kieģeļu ceha strādnieku (pavisam 20 paraksti) vēstules laikraksta «Lenīna Karogs» redakcijai: «Nezinām, kāds šajā zināmā ir kombināta administrācijas viedoklis, taču mēs esam sašutuši par Laužela uzvedību (viņš mil dzēzēt, ir rupījs, arī riebigs, dala kolektīvu draugos un ienaudzniekos). Daļa ceha strādājošo uzskata par labāku klusēt (baidās no sekmē), tāpēc gan ceha priekš-

nieks, gan viņa tuvākie draugi te jūtas pavisam brīvi.»

Dīvdesmit cilvēki. Tā ir sestā daļa no visiem kieģeļu ceha strādājošajiem. Daļa, kura (untas tika apliecināts arī sapulcē) noskanota pret savu priekšnieku jeb, kā viņus līdz pat šai dienai dēvē atsevišķi uzņēmuma vadītāji, grupa neapmierināto.

Lai mēs spētu būt objektīvi, uzklāsīsim arī sapulces dalīniekus. Gan tos, kuri parakstīja vēstuli redakcijai, gan tos, kuri to darīt nevēlējās.

● J. CAUNE, kieģeļu apdedzinātājs: «Jā, arī es parakstījos. Un darīju to tādēļ, ka neatīstu par pareizu ceha un kombināta vadītāju nostāju pret šķirošījām. Un nepiekritu arī republikāniskās apvienības «Lauķeitnieks» atbildē uz «Lenīna Karoga» publicēto rakstu «Prēmija» (š. g. 11. jūlijā, Nr. 82 — I. K.). Neviens no kombināta

uzkatu, ka ar to pilnīgi pietiek, lai varētu izdarīt secinājumu: ceha priekšniekam par darba un kolektīva vadīšanas stilu kļuvusi administrēšana un komandēšana, nepareizu, pat aplamu metožu izmantošana. Un, lūk, arī iznākums. Likumsakarīgs. Kā sakā: kādi cēlopi, tādās arī sekas.

Izsakot savas domas, daudzi sapulces dalīnieki uzsvēra: kollektīvā nav grupējumu. Diemžēl nav arī paša kollektīva. Un minētā sapulce to uzskatāmi pierāda. Tā kā kollektīvā šķelšanās sakusies jau sen, rodas jautājums: «Vai tiešām kieģeļu ceha notiekošo nerēdzēja ne kombināta vadība, ne partījas organizācija, ne arodkomiteja?»

● J. STARIS, atslēdznieks, ceha arodkomitejas priekšsēdētājs: «Sodien mēs lemjām ne tikai Laužela, bet arī visa mūsu ceha likteni. Manas domas ir šādas: mehāniskā die-

Taču, to dzirdot, sašutuma vilnis uzjundīja pat tos sapulces dalīniekus, kuri visu šo lalku bija klusējuši kā ūdeni mutē ieņemusi.

Sapulce ilga četras stundas. Visi ar nepacietību galīja, ko teiks kombināta galvenais inženieris A. DALKA.

● — Ja esmu pareizi sapratis, no visa teikta izriet, ka ceha strādājošie neuzticīgas ne tikai ceha vadītājam, bet arī kombināta administrācijai. Pie tam vaīrakos jautājumos.

Atzīstu, ka pie mums kombināta līdz šim nav pārkāpījies vēl neviens. Jēdziens «demokrātija» mūsu izpratnē ir pārāk daudz nozīmju. Taču demokrātijas apstāklos drīkst kritizēt un apvainot visus pēc kārtas. Kādus panākumus mēs gūtu, ja visu šajā kritizēšanas virzienā izšķiesto energiju leguldītu ražošanas darbā! Daudzus jautājumus taču bija iespējams atrisināt pašu spēkiem un pakāpeniski — gan jautājumu par prēmēšanu, gan par piemaksām par darbu nakts maiņu, gan par slimības pabalstiem.

A. Dalka meģināja analizēt svarīgākos no sapulcē skartajiem jautājumiem. Klātesošajiem nepamanītās tas, ka runātās gandrīz val katrai teikumu sākā ar vārdiem «Jautājums izvirzīts aplami, ...nepareizi, ...nepamatoti». Iespējams, ka tā arī Tomēr katrs no šiem «nekompotentajiem» jautājumiem rada arvien jaunus.

Piemēram, kāpēc par to, kas notiek ceħā, runā tikai ūdens, partījas rajona komitejas darbiniekiem klātesot? Kāpēc ceħā izglītotākie speciālisti nevareja precīzi, izmantojot skaitlus un faktus, pierādīt, ka strādnieku viedoklis ir kļūdainš? Acīmredzot, ne jau velti cilvēki par savām sasāpējušajām problēmām raksta augstākstāvošām instāncēm — gan rajona, gan republikas.

Varbūt tāpēc, ka, izskatot sādzības, ceħā izvēlas ne jau to pareizāko celu, proti — nevis uzmanīgi uzskala un argumentēti izskaidro, bet gan rīkojas pēc principa: «Tā nav jūsu darīšana, mēs pavēlam — jums jāizpilda!»

Diemžēl A. Dalkam šajā zinātāsīnā — uzņēmumā patiesībā nav vēl sākuši pārkārtoties. Jo šeit taču netiek ievērots viens no galvenajiem pārkārtošanās principiem — atklātība, kurās būtība: strādniekiem jebkurā laikā un no jebkura ranga vadītāja ir tiesības prasīt un arī saņemt izsmējošu un patiesu informāciju.

Var saprast arī kombināta direktori V. Silovu, kurš godīgi atzina: «Es nedomāju, ka ceħā ir, lūk, šāda situācija». Patiesām — jaunajam uzņēmuma vadītājam nebūs viegli saliedēt kādreiz ne slikti, kā viņu pats izteicās, kolektīvu. Taču tas būs jādara. Cītādi viņu neviens neapratis.

Lai sapulci atspoguļotu pēc iespējas pilnīgāk, minēšu vēl kādu detaļu. Klātesošie vairākārt pārtrauca runātājus ar aplausiem. Aplaudēja J. Caunem, M. Paukstei. Atbalstīja arī V. Protasovu, kurš ieteica iecelt par ceħā priekšnieku mehāniki A. Karpenko (pēdējais gan tūlit spēlējis pastēdzības atteikties). Beidzot ar balsu valrākumu (arī tādu, kuri atturējās balsot, starp citu, bila diezgan daudz) tika nolēmts atstatāt S. Lauželi ceħā priekšnieka amatā. Pats Stanislavus Lauželis vārdos bija skobs. Viņš tākai absolūtā: «Centītos attaisnot jūsu uzticību...».

To izdarīt nebūs viegli. It sevišķi ūdens, kad cilvēki no vadītājiem galda nevis solijumus, bet gan darbus, konkretu rīcību. Sie vārdi īaattiecīna uz sevi ne tikai minētās ražotnes vadītājam vien. Todien, šķiet, izskanēja pēdējais brīdinājums arī citiem, no kuriem atkarīgs kolektīva morālais klimats.

I. KOROLOVA

Pēc kritikas

Direktīvi noteikts...

Tā isumā varētu atbildēt kritiskās vēstules («Lenīna Karogs», 1987. gada 18. augustā) autoram, kurš Jūdza paskaidrot, kā var pamatot to, ka maksas par braukšanu vieglo automašīnu «Moskvič» un «Volga» taksometros ir pilnīgi vienāda.

Pilnībā publicējam vēstuli, kuru redakcijai atsūtījis Latvijas PSR Autotransporta un ūseju ministrijas Pārvadāju mu pārvades priekšnieks P. Zālītis.

«Kritisko vēstuli, kura publicēta laikrakstā «Lenīna Karogs», pasažieru pārvadāšanas pārvalde ir izskatījusi», viņš raksta. «Zinojam, ka Noteikumi par vieglo taksometru izmantošanu Latvijas PSR paredz, ka marku «Volga» GAZ-24 un «Moskvič» taksometros atlājoti pārvadāt ne vairāk nekā 4 pieaugašos pasažierus un divus bērnus vecumā līdz 12 gadiem. Ja starp pasažieriem ir vairāk nekā divi bērni, pasažieru kopējais skaits nedrīkst pārsniegt 6. Bērni, kuri pārsnieguši 12 gadu vecumu, jāuzskaita kā pieaugaši pasažieri.

Par visu vieglo automašīnu marku taksometru izmantošanu jāmaksā 20 kapeikas par katru nobraukto kilometru, kā to paredz direktīvie orgāni.

Patiēšām, taksometrs «Moskvičs» ir mazāk ērts nekā taksometrs «Volga». Tomēr PSRS Valsts plāna komiteja līdz šīs piecgades iekārtām jāatlāj, kā arī tās ir pārvaldīta. Parādījot, ka mazākās taksometrus 120 šo mazāk ērto taksometru. Pašlaik republikā pasažierus pārvadā apmēram 200 minētās markas taksometri.

P. Zālītim tiešām ir taisnība — direktīvi tas ir reglamentēti. Bet kā pozitīvi izmaiņāt lietas būtību? Ikyvēnam taču ir skaidrs, ka ērtāk ir braukt «Volgā», nevis «Moskvičā». Bez tam pēdējais var uzņemt vairāk pasažieri. Norēķinoties par braukšanu, tas nebūt nešķiet mazsāpīgi. Varbūt pienācis laiks uzdot šo jautājumu attiecīgiem orgāniem?

Visi minētie jautājumi tika apspriesti Latgales zonas laikrakstu redakciju žurnālistu sanāksmē, kura notika Preiļos. Republikas Finansu ministrijas pārstāvis, kurš piedalījās sanāksmē, pazinoja vēl vienu interesantu faktu: maksas par braukšanu taksometrā «Moskvičs» nav noteikta taisnīgi arī vēl viena iemēšā dēļ. Savu izteikumu viņš pamatoja šādi: «Moskvičā» ritenu diametrs ir mazāks nekā automašīnu «Volga». Tas nozīmē, ka braukšanas laikā riteņi griežas ātrāk. Un tāpēc arī skaitītās darbojas ātrāk, tādējādi uzrādot lielāku maksājamo summu, kaut gan «Moskvičs» nobraucis tikpat lielu attālumu kā «Volga».

Protams, izvirzīto pretenziju pamatošanai vajadzīgas papildus pārbaudes. Un tomēr mēs vēlētos uzzināt, kādas šajā jautājumā ir Latvijas PSR Autotransporta un ūseju ministrijas darbinieku domas.

Z. BURIJS

PĒDĒJAIS BRĪDINĀJUMS

vadītājiem negribēja atzīt kļūdu, kuru pieļāva, sadalot prēmijas par piedalīšanos racionalizācijas priekšlikumu leviņšānā. Tas izraisīja kēdes reakciju. Pat vairāk — tiem strādniekiem, kuri toreiz griezās redakcijā, nācās piedzīvot gandrīz vai

nesta darbinieku acis priekšnieks vēl nav zaudējis savu autoritāti. Apvainotos jau var atrast vienmēr un visur — kāram taču var sameklēt kādu vānu. Kas attiecas uz mūsu priekšnieka vājību — ne jau visi ir redzējuši viņu iereibūšu...».

V. STIPRAIS, elektrometātājs, uzņēmuma arodkomitejas locekls: «Kāpēc mēs uzvejam visu vānu tikai Lauželim? Ne jau vienā viens lēma, kuram piešķirt prēmiju un kuram kādus darba norijkumus noslēgt. Lai meistari arī uzņemas savu daļu atbildeibās.

M. PAUKSTE, zāvētāja: «Skatīsimies patiesībai acis. Sodien mēs nosodām Lauželi. Vai pārējie lai paliek nesoditi? Tie, kuri labprāt gan ceħā priekšliku uzciņāja, gan paši uzskatīja par pagodinājumu kopā ar viņu glāzīti pacelt. Vārdū sakot, dzērāju un darba kavētāju ceħā netrūkst. Lauželi aizstāvēt tikko centās sāntehniskā dienestā pārstāvīs. Val viņš der aizstāvību lomā, spriedot paši: kombināta nevienam nav noslēpums. Cik lieli žūpas ir šie sāntehniki. Toties, ja kāds pastelgīs aiziet no darba pirms noteikta laika, no nepāktīšanām neizbēgt. Tādēļ gribu jautāt: «Vai tiešām vieniem ir atļauts pārkāpt darba disciplīnu un citiem ne?» Pats divainākais, ka to visu redz un pieļauj gan ceħā administrācija, gan meistari. Kur gan mēs visi būtām agrāk? Kāpēc lāvām notikumiem savu gaitu, kura noveda mūs līdz šai sapulcei?»

L. PANKOVA, maiņas meistare: «Jā, mēs zinājām, ka Lauželis lieto alkoholu. So viņa rīcību apspriedām maiņas sapulcē, nosodījām.»

Nē, ne jau apspriest, bet gan trauksmi vajadzēja celt. To neviens nedarīja. Izskaidrojums viens. Tie, kuriem nebija tiesību protestēt (tā teikt, pašiem bija savi grēcinī) klusēja. To vēl var saprast. Bet kāpēc klusēja pārējie (un tādu ir vairākums). Viņi saprata: kurš cels iebildumus, tam būs nepāktīšanās. Ir arī trešie. Tādi, kuri ir vienīsprātis ar laboratorijas vadītāju PSKP biedri T. Pirogovu. Un

Fizisko kultūru — ikdienā!

Lai bērni būtu norūdīti...

Lai gūtu plašāku priekšstatu par pirmsskolas vecuma bērnu fiziskās audzināšanas darbu, apmeklējām Preiļu pilsētas 1. bērnudārzu. Bērnudārza vadītāja — tautas izglītības dārba teicamniece Jeļena Baranova mums parādīja sporta zāli un paskaidroja, ka varam noskatīties 3. grupas sporta nodarbību.

Pirmie vērojumi iepriecināja. Zālē tirā, izvēdināta. Parociģi izvietots nepieciešamais inventārs, bērni vienādos tēros. Nodarbības ritēja pēc apja treniņa metodes, kas ļāva ievērojami paugstināt to blīvumu. Pēc vispārējo elementu izpildes sekoja grupveida vingrojumi, sporta spēles, stafetes, bet nodarbību galvenajā daļā — koordinācijas, veiklības, lokaņības, atspēriena spēka un ātruma īpašību izkopšanas vingrinājumi. Nodarbību procesā bija vērojami lerindas elementu apgūšanas un stājas izkopšanas fragmenti.

Nodarbību slodze viduvēja, taču to paugstināt traučē mazā zālē. Šķiet, ka lielāka uzmanība jāvelta speciālo ātruma īpašību izkopšanai. Sīs īpašības vislabāk izkopti šī vecuma bērniem.

Bērnudārza vadītājas J. Baranovas kabinetā analizējām nodarbību gaitu. Vadītājas vārdos bija jausma kompetence visos

fiziskās audzināšanas jautājumos. Pēc plāna tiek organizēts kadrus kvalifikācijas paaugstināšanas darbs, rūpīgi noformēta kartotēka, atsevišķā žurnālā sakopoti ieraksti par nodarbību kontroles un analizes rezultātiem.

Jeļena Baranova saka: «Loti daudz kas ir atkarīgs no tā, kā par fiziskās audzināšanas jautājumiem interesējas vecāki». «Peldbaseina gan mums nav», turpina vadītāja. «Protams, ikdienas režīmā ieklautā kontrastā kājā aplaistišanas procedūra to aizvietot nevar.

Bērni un audzinātāji ļoti vēlētos, lai notiktu sporta sacensības ar citiem bērnudārzu kolektīviem. Taču rajona tautas izglītības nodaļas vadītāja ierosinājums bērnudārzu metodiskā darba vadītāji V. Mālnieci izstrādāt nolikumu par šādu sacensību organizēšanu Preiļos pagādām ir tikai laba ideja.

Iepazīnāmies ar atklātajiem sektoriem, apskatījām sporta in-

ventāru. Sektori izkopti, pietiekami sporta inventāra. Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomiteja sporta inventāra iegādei bērnudārzam šajā mācību gadā iedalījusi 900 rubļus. Loti atsaucīgi arī šefi — «Lauktechnikas» rajona apvienības kolektīvs, kas bērnudārza vajadzībām atvēlēja 2 tūkstošus rubļu.

Saurajās noliktavu telpās rūpīgi izvietotas slēpes, skrūsuļi, bumbas un lecamās auklīnas. Ir arī rīki, ko izgatavojuši bērnu vecāki. Jeļena Baranova izteica bažas, ka nekur nevarot iegādāties standarta vingrošanas stenu. Domāju, ka ar Valsts fiziskās kultūras un sporta komitejas spēkiem šo jautājumu atrisināsim. Vadītāju interesēja arī cita modernāka sporta inventāra iegādes iespējas, plašāki pleredzes apmaiņas varianti. Viņa atzīst, ka vēl ir daudzas nelzīmēto reserves.

Preiļu pilsētas 1. bērnudārza atklātī runā par trūkumiem un neizdarīto bērnu fiziskajā audzināšanā. Tā jau ir zināma garantija, ka turpmāk darbs klūs vēl mērķtiecīgāks.

P. ZDANOVSKIS,
Valsts fiziskās kultūras un
sporta rajona komitejas
priekšsēdētājs

Šahs — tā ir interesanta spēle

Kad beidzās rajona individuālais čempionāts šahā, uzvarētāja gods pienācās Livānu eksperimentālā māju būves kombināta sportistam Vladimiram Oleksejenko. Viņš ir pirmās sporta klases šahists. Aizrāvies arī ar korespondencšahu.

— Ievērojams pedagogs V. Suhomjinskis sacījis, ka bez šaha viņš nevarot iedomāties garigo spēju un atmiņas audzināšanu. Saha spēlei jālekļaujoties pamatskolas dzīvē kā vienam no garīgās kultūras elementiem. Vai šie V. Suhomjinska vārdi ir arī jūsu kredo?

— Jā. Ipaši tagad, kad gimenē aug trīs dēli. Man šķiet, ka šahs savā laikā palīdzēja man tikt galā ar matemātiku. Tagad jūtu, ka arī mūsu otrklasniekiem tas palīdz apgūt sarežģito matemātikas programmu.

Un ne tikai matemātiku. Saha attīsta cilvēka fantāziju, pastāvību. Mūsu mazpilsētas apstāklos, kur nav īpašu sporta bāzas, dod lielisku iespēju nodarboties ar sportu.

— Izcīnīts rajona čempiona nosaukums. Jūs esat pirmās sporta klases šahists. Vai saskatāt reālas iespējas paugstināt savu meistarību?

— Tur tā nelaimē, ka mūsu pilsētā un rajonā šaha spēles entuziasti ir maz, — sacensības notiek reti. Mēs nerikojam starpajonu turnīrus. Sāda situācijā visreālākā iespēja paaugstināt kvalifikāciju ir korespondencšahs. Daudzi uzska, ka šāda sportošana esot neinteresanta. Man gan liekas, ka korespondencšahs ir pat izdevīgs. Ipaši ģimenes cilvēkam. Spēlējot korespondencšahu, esi spiests labi apgūt teoriju. Tas nekas, ka atbildes sākumā meklē pēc šaha mācību grāmatām. Jaunajiem šahistiem treneri pat iesaka sākumā spēlēt korespondencšahu un tikai tad cīnīties

aci pret aci ar pretinieku. Un ir svarīgi arī tas, ka pats esi sev noteicējs, cik un kā laiku atlīcināsi.

— Jūs un citi šī sporta veida entuziasti, piemēram L. Filipovs, J. Rudzāts, V. Lavrinovičs, iecienījuši Pļaviņu kausa izcīnīšanas sacensības. Arī panākumi tur neizpaliek. Kāpēc tieši šīs turnīrs klūst arvien populārāks?

— Māni, piemēram, uz Pļaviņu turnīru aizveda Juris Levinš. Kāpēc mēs tur braucam labprāt? Turnīrs ir labi organizēts, interesantas balvas, sacensības notiek pilsētas kultūras namā. Visi turnīra dalībnieki saņem vimpelišus. Pļaviņu turnīru iecienījuši ne tikai livānieši, bet arī Jēkabpils, Ogres, Madonas sportisti. Interesanti, ka «nevāries savā sūlā», bet saticies ar kaimiņiem. Runājot atklātu valodu, mums

optimisti mēdz teikt, ka pat no katra bezīmējuma stāvokļa esot divas izejas. Ko šini sakarībā varat sacīt jūs?

— Sahu vajadzētu iemācīt spēlēt katram pirmklasniekam. Tas bērniem palīdzētu klūt ne tikai par sportīstiem. Bet ir jaūtums — kas to darīs? Iespējams, ka arī mēs, šī sporta veida entuziasti, varētu nākt talkā. Tiesa, ir grūti ar brīvo laiku, bet izeju varētu atrast.

Livānos nepliešiemis šaha klubš. Taču sporta biedrība, šķiet, īpašu vajadzību pēc tā nejūt. Uzņēmumu metodīki arī laikam to uzska par lieku nastu. Un tomēr tīcu, ka klubs būs.

Sarunu pierakstīja A. ILJINA
● ATTELA: Vladimirs Oleksejenko ar dēlu.

J. ZANDES foto

vidusskolas meiteni komandas.

Fizkultūras skolotāji un treneri, kuri vēroja šīs spēles, ir vienīsprātis, ka šogad Riebiņu vidusskolas skolēni «Oranžās bumbas» sacensībām bija sagatvojušies labi.

A. VELDRE

Mūsu fotokonkursam

Ziemas rīts.

J. LIVMANA-TRUBINA foto

Redaktors V. PETROVS

Sludinājumi

LATVIJAS
KOKMATERIĀLU
TIRDZNIECĪBAS
APVIENIBAS
14. VEIKALĀ

ir pārdošanā:

cements,
sausaīs apmetums,
stiklabloki,
durvju un logu bloki,
grīdas dēļi,
flīzes,
monoperlīts,
cinkotais skārds,
tapetes,
kalķis,
krits,
melnās caurules 15 mm,
40 mm diametrā.

Adrese: Rēzekne, Varoņielā 25. Telefons 33882.

DZĪVOKĻU UN
KOMUNĀLĀS
SAIMNIECĪBAS
RAZOŠANAS
APVIENIBAS
REMONTA UN
CELTNIECĪBAS
IECIRKNIS

piedāvā iedzīvotājiem šādus pakalpojumus:
krāsns apvalku izgatavošana,

durvju un logu bloku izgatavošana,

dārza mājinu izgatavošana
(2x3 — 300 rb), 2,5x2 —
220 rb).

Pārdošanā ir arī kieģeļi

krāšņu mūrēšanai, koka skaidru plātnes, gāzbetons.
Sniedz transporta pakalpojumus.

Līdzjūtlobas

Mātes padoms, mātes mīla Mužam sirdī nezudis.

(Z. Purvs)

Esam lielajās bēdās kopā ar Jūliju Broku, no MATES uz mūžu atvadoties.

Cūku fermas kolektīvs

Klusa paliek māja, sēta,
Klusa tēva istabīņa,
Nav valrs tēva milo solu,
Nav vairs tēva padomiņa.

(T. dz.)

Skumju brīdi esam kopā ar Veltu Augšpili, no TEVA atvadoties.

Ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienības kolektīvs

Kā negrib sirds ticēt, ka cilvēks var tā —

No gaišas dienas aiziet mūžībā.

(A. Skalbe)

Izsakām dzilu līdzjūtību pie derīgajiem, IGNATU STARI pēdējā gaitā pavadot.

Oskalna kolhoza kolektīvs

Lai tēva mīlestība visos celos vada,

Lai tēva miers jums jaunu snīrod.

(J. Silazars)

Sērojam kopā ar Jāni Stari un viņa gīmeni, uz mūžu no TEVA atvadoties.

Livānu slimnīcas kolektīvs

Viss reiz palet — krīt pēdējā lapa,
Tā ir nopūta mirkli pirms sniega.

(B. Saulītis)

Smagajā skumju brīdi esam kopā ar Olgu Brici, izvadot MĀMULU smiltainē.

Livānu stikla fabrikas kolektīvs

Noskaidroti spēcīgākie

Livānu 1. vidusskolas sporta zālē notika «Oranžās bumbas» rajona finālsacensības.

Par uzvarētājiem kļuva un zonā mūsu rajona godu aizstāvēs Livānu 1. vidusskolas (1977. g.

dzīmušie un jaunāki) zēni un meitenes. Starp 1973. gadā dzīmušiem un jaunākiem basketbolistiem ceļazīmi uz zonas spēku pārbaudi izcīnīja Livānu 1. vidusskolas zēnu un Riebiņu

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļi, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154,
sekretariāts — 21769, agrorūpniecības kompleksa, kultūras un
sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstuļu no-
daļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celt-
niecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīnas par studinā-
jumiem — 22305.

Tir. 13 966 eks. (latv. val. 9 949 eks.,
krievu val. 4 017 eks.).

1. nos. iespiestās. Ofsetespiedums.

Latvijas PSR Vz-
izdevniecību, poligrafijas un grāmatu tirdz-
niecības lietu komitejas Dauņavpils tipogrā-
fijā 228400, Dauņavpils, Valkas ielā 1.

Indeks 68169.

Pas. 1704.

Laikraksts «Leniņa Karogs» iznāk otrdienās,

ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Leniņa Karogs» («Ленинское знамя»). Газета
Пре́йльского районного комитета Коммунистиче-
ской партии Латвии и районного Совета народных
депутатов на латышском языке, г. Пре́йли, Латв.
ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М.
Горького, 105.

